

Sprawozdanie merytoryczne Stowarzyszenie JUMP 93 za 2021 rok

W roku sprawozdawczym pracowaliśmy w oparciu o następujące dotacje:

- Działania z zakresu redukcji szkód
 1. Dotacja Miasta Stołecznego Warszawy, kwota: 105 600 zł
 2. Dotacja Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii, kwota: 70 000 zł
 - Działania z zakresu reintegracji społecznej
 1. Dotacja Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii, kwota: 35 000 zł
 2. Grant z Funduszy EOG na lata 2021-2022 (czerwiec), kwota: 48 990 euro
 - Działanie z zakresu prowadzenia programu Candis
 1. Dotacje Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii, kwota: zł 78 155

Ponadto otrzymaliśmy od Miasta St. Warszawy dotację na remont naszej placówki przy ul. Marszałkowskiej 85, w Warszawie. Przyznane środki finansowe przeznaczyliśmy na wymianę podłóg. Kwota: 9 670 zł

W 2021 r. w związku z pandemią COVID-19, długim lockdownem naszych podopiecznych pozostających w opiece dziennej i całodobowej oraz coraz trudniejszą sytuacją w dzielnicy Warszawa-Praga Północ, gdzie rozwija się szybko rynek nielegalnych substancji, Stowarzyszenie Jump 93 podjęło szereg działań, będących reakcją na te problemy. Były to działania rzecznicze - zorientowane na zmianę polityki społecznej, optymalizację miejskiego i krajowego modelu opieki dedykowanemu wykluczonym społecznie, zakażonym HIV i HCV, bezdomnym, niepełnosprawnym i uzależnionym - oraz działań z zakresu redukcji szkód i reintegracji społecznej.

W roku sprawozdawczym nasze Centrum Redukcji Szkód i Zintegrowanej Pomocy działało w zakresie swoich podstawowych modułów:

- Poradnia Terapii Uzależnień: głównie program Candis
- Biuro Rzecznika Praw Osób Uzależnionych: poradnia prawna oraz działania rzecznicze z zakresu polityki narkotykowej.
- Program redukcji szkód: działania środowiskowe streetworkerów, oraz punkt drop-in, czyli świetlica dla osób czynnie używających narkotyków
- Program reintegracji społecznej: opieka dzienna oraz opieka całodobowa dla osób bezdomnych i uzależnionych od narkotyków, mieszkanie readaptacyjne, zaplecze rekreacyjne w Augustowie (pobyt podopiecznych w okresie czerwiec-październik).

Poradnia Terapii Uzależnień.

Poradnia Stowarzyszenia Jump 93 świadczy w sposób ciągły pomoc specjalistyczną problemowym użytkownikom konopi (program Candis), ich rodzinom, dodatkowo terapeuci służą wsparciem uczestnikom programu readaptacji społecznej.

Program Candis

W okresie sprawozdawczym przeprowadzono łącznie 542 sesje terapeutyczne dla 69 osób (w tym kwalifikację do programu Candis), pacjenci określili indywidualny cel terapeutyczny(od redukcji używania po abstynencję), zdobyli wiedzę z zakresu używania konopi (teoria uzależnienia z naciskiem na biologiczne warunkowanie), nakreślili indywidualny profil używania konopi, a także zdobyli wiedzę na temat umiejętności ułatwiających funkcjonowanie w codziennym życiu bez przetworów konopi (trening rozwiązywania problemów, trening postaw asertywnych).

Absolwenci programu Candis mieli również możliwość korzystać ze wsparcia po zakończeniu programu. Rodzaj i częstotliwość oddziaływań był każdorazowo ustalany w ramach indywidualnego

kontraktu – od spotkań monitorujących postępy, odbywających się raz w miesiącu, poprzez okresowe, krótkoterminowe formy wsparcia, w postaci kilku konsultacji, po długoterminowe formy terapii. Z ww. form wsparcia w okresie sprawozdawczym korzystało 9 absolwentów programu Candis PTU Jump 93. 33 osoby skorzystały w okresie sprawozdawczym z konsultacji dla rodzin uczestników programu Candis, były to jednorazowe interwencje, czasem kilka konsultacji i spotkań na różnych etapach realizacji programu.

Przeprowadzono 69 godzin konsultacji prawnych dla 10 uczestników Candis.

Program Biura Rzecznika Praw Osób Uzależnionych.

Rzecznik tak jak w latach poprzednich monitorował działania Ministerstwa Zdrowia dot. reformy leczenia substytucyjnego i przekazuje informacje o statusie projektu zmiany ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii opinii publicznej (kolejne artykuły w Serwisie Informacyjnym Uzależnienia)

Projekt nowelizacji ustawy narkotykowej jest odpowiedzią na zapotrzebowanie społeczne, uwzględnia postulaty specjalistów i wiodących organizacji zajmujących się przeciwdziałaniem narkomanii. Zmiana miała umożliwić wprowadzenie przedmiotowego świadczenia do gabinetów lekarskich, a dzięki temu, do specjalistycznych poradni leczenia uzależnień - w opinii Stowarzyszenia Jump 93, poradnia leczenia uzależnień, to najlepsze środowisko do prowadzenia terapii substytucyjnej. ... Obecny model terapii substytucyjnej, już wiele lat temu eksperci uznali za niereformowany i nieprzystający do zmieniających się potrzeb. Epidemia COVID jest szczególnym okresem, gdy potrzeby osób szukających pomocy i leczenia substytucyjnego znacznie się zmieniły. Sytuacja wielu z nich stała się wręcz dramatyczna, z uwagi na konieczność częstego podróżowania po odbiór leków lub pozostawania jako osoba bezdomna w dużym mieście, gdzie leczenie substytucyjne jest dostępne. Pacjenci substytucyjni z Podlasia czy Podkarpacia podróżują niekiedy kilkaset kilometrów, tworzy się szara strefa leczenia substytucyjnego tworzona przez lekarzy działających poza programami substytucyjnymi,

Osoby takie, tracą kontakt z domem, generują koszty związane z pobytem w schronisku, nie leczą się efektywnie pozostając na ulicy, nie mają możliwości w warunkach bezdomności leczyć HIV czy HCV. W okresie epidemii COVID liczba osób leczonych substytucyjnie w Warszawie, wzrosła o ok. 400 osób. Ten wzrost dotknął tylko programy substytucyjne w dzielnicy Praga Północ, gdzie leczy się obecnie ponad 1300 osób. Tak duże skupisko osób wykluczonych społecznie jest bardzo niekorzystne dla celów leczenia, dla reintegracji społecznej pacjentów, ale też dla otoczenia, miasta, bezpieczeństwa publicznego.

Redukcja Szkód.

Działania Redukcji Szkód w opinii Stowarzyszenia Jump 93, to nie tylko działania na rzecz poprawy trudnej i często bardzo opresyjnej sytuacji w jakiej znalazł się klient. To też działanie na rzecz zdrowia publicznego i bezpieczeństwa, zadbanie o otoczenie, w którym klient funkcjonuje, o jego rodzinę, o zwykłych ludzi, a pośrednio zdjęcie z klienta nieco presji i niechęci otoczenia. Prowadzony przez Jump 93 program redukcji szkód ściśle współpracuje z Biurem Rzecznika w zakresie zbierania informacji. Programy redukcji szkód dzięki działaniom środowiskowym są najczulszym barometrem zmian na scenie narkotykowej, w tym zmieniających się potrzeb klientów, stąd istotna jest dla społeczeństwa ich rola w zbieraniu informacji i opisie problemów. W dzielnicy Praga Północ bardzo istotna jest dla klienta i społeczeństwa jakość programów substytucyjnych. Pogorszenie parametrów ich opieki oznacza dla realizatorów programów redukcji szkód znacznie więcej pracy. Więcej pracy dla policji i służb porządkowych, komunalnych. Większe zaangażowanie policji w pilnowanie porządku ma oczywiście też wymiar naruszeniowych, czy pozaproceduralnych działań, niekiedy nieadekwatnych do przewinień represji, ale też poprawia bezpieczeństwo wokół programów substytucyjnych, redukuje presję społeczną, zorientowaną na eliminację osób wykluczonych społecznie z otoczenia. Realizatorzy programów redukcji szkód z racji dobrej znajomości słabych stron systemu pomocy nie powinni uchylać się przed odpowiedzialnością, przyjęciem roli sygnalistów i rzeczników uzależnionych. Jest to podstawowe zadanie, a nie jedynie opcjonalne. Nie powinni uchylać się przez działaniami na rzecz

zabezpieczenia interesów społeczności lokalnych, wśród których prowadzą swoje serwisy. Chodzi o to by znaleźć optymalne rozwiązania godzące interesy obydwu grup. Tylko wtedy redukcja szkód będzie traktowana jako jeden z fundamentów systemu przeciwdziałania narkomanii (przez całe lata była marginalizowana). Postawa „my i narkomani” vs. społeczeństwo, jest postawą nieprofesjonalną i szkodliwą, choć znaną środowisku redukcji szkód, bo nieodosobnioną. Rolą rzecznictwa redukcji szkód (tak jak każdego rzecznictwa) jest: reagowanie tam, gdzie dostrzegamy bezsilność osób szukających pomocy wobec instytucji, identyfikacja problemów i potrzeb społecznych, ich opis i wskazywanie podmiotom odpowiedzialnym za politykę społeczną (narkotykową), wskazywanie rozwiązań zidentyfikowanych problemów, udział w budowaniu lokalnych i krajowych strategii i koalicji na rzecz optymalizacji modelu pomocy.

Stowarzyszenie Jump 93 zwraca uwagę społeczną na skutki braku równowagi w lokowaniu „trudnych” programów pomocowych, także na to, że dzielnice takie jak Wola czy Praga Północ nie mogą konkurować ze Śródmieściem, co do wielkości zasobów zaangażowanych w prewencję i pilnowanie bezpieczeństwa. Uważamy, że lokowanie takie w mniej zasobnych dzielnicach musi być odpowiednio przygotowane. Działania Policji, Straży Miejskiej, monitoring najbliższego otoczenia, a przede wszystkim dobra współpraca ze służbami porządkowymi są niezbędne dla zapewnienia „trudnym” działalnościom i ich otoczeniu bezpieczeństwa.

Zbierane informacje, wyciągane wnioski skutkują licznymi rekomendacjami w zakresie poprawienia bezpieczeństwa wokół programów substytucyjnych, poprawienia ich efektywności, w sprawie dostępu opieki całodobowej, opieki nad pacjentami uzależnionymi z zaburzeniami psychicznymi, osobami niepełnosprawnymi ruchowo, wskazywaniem potrzeby wdrożenia programów przedłużonej detoksykacji (problemy użytkowników benzodiazepin), przeciwdziałania kurczeniu się obszaru redukcji szkód, w zakresie profilaktyki HCV oraz działań na rzecz higieny bezdomnych.

W 2021 tak jak w poprzednich latach, prowadziliśmy działania środowiskowe redukcji szkód - streetworking dla uzależnionych. Były do działania skierowane do osób używających narkotyków, głównie uzależnionych, używających NPS, bezdomnych i spędzających czas w przestrzeni miejskiej. Docieramy do klienta z igłami i strzykawkami, opatrunkami, materiałami ochronnymi dla COVID, prezerwatywami, i innymi materiałami, z informacją, edukacją i wsparciem. Bazujemy na wieloletnich doświadczeniach pracowników Stowarzyszenia Jump93, w zakresie pracy środowiskowej, w tym streetworkerskiej, na doświadczeniach poradnictwa prawnego, bazujemy na doświadczeniach naszych pracowników z pracy z bezdomnymi, odwołujemy się do podstaw teoretycznych i standardów redukcji szkód, w których tworzeniu mieliśmy swój udział (np. magazyn MNB wydawany w latach 1998-2012, www.magazynmnb.pl). Streetworking ma na celu docieranie do osób, które z różnych powodów, takich jak np. niewiedza, nieumiejętność sprostania wymogom programów leczniczych i pomocowych, nieufność, zaburzenia psychiczne, niepełnosprawność umysłowa, wstyd, lęk, nie chcą, nie umieją lub nie mogą korzystać z dostępnego, ale najczęściej wyskoprogowego i selekcyjnego systemu wsparcia. Ważnym komponentem tej pracy jest zbudowanie pozytywnej relacji, która dodatkowo motywuje, modeluje zachowania, umożliwia skuteczne przekazanie informacji i edukację. Jest to praca w środowisku klienta, na jego zasadach, w jego tempie. Streetworkerzy motywują i kierują klientów do odpowiednich serwisów pomocowych (w tym do innych serwisów Jump93) ułatwiając do nich dostęp i przyczyniając się do niwelowania barier, prowadzą działania edukacyjne i profilaktyczne zorientowane na zakażenia HIV i HCV, inne infekcje, wskazują bezpieczniejsze sposoby używania narkotyków, motywują do podjęcia leczenia, dystrybuują igły i strzykawki oraz inne materiały pomocnicze, dystrybuują materiały profilaktyczne, informacyjne i edukacyjne, pomagają klientom w dotarciu do punktów testowania HCV, HIV, HBV.

Pierwszym krokiem jest zmotywowanie klientów do skorzystania z naszych usług podstawowych (punkt pobytu dziennego z dostępnym natryskiem, pralnią/suszarnią), kolejnym krokiem jest motywowanie do skorzystania ze wsparcia specjalistów w sprawach najbardziej dla klienta

aktualnych, prawnych, zdrowotnych, socjalnych a w dalszej kolejności pomoc w uzyskaniu długofalowej pomocy, w tym usług programów opiekuńczych, readaptacyjnych, leczniczych, PS, grup wsparcia, terapii ARV, placówek leczenia podwójnego rozpoznania, schorzeń neurologicznych, programów leczenia WZW-C, i innych schorzeń. W okresie epidemii COVID preferowany jest krótki kontakt z klientem, ograniczony do wymiany ze streetworkerem numeru telefonu, przekazania ulotek i materiałów informacyjnych/edukacyjnych, a oprócz zwykłego asortymentu dodatkowo materiałów ochronnych takich jak gumowe rękawiczki czy maska.

Zakres działania streetworkerów:

- wydawanie igieł i strzykawek, środków opatrunkowych oraz innych materiałów pomocniczych, w tym materiałów ochronnych dla COVID
- informacja i edukacja o bezpieczniejszych wzorach używania narkotyków, o zakażeniach, o ofercie pomocy - profilaktyka HCV, HIV, dystrybucja materiałów profilaktycznych, edukacyjnych, ulotek wśród klientów, aptek, programów pomocowych i innych
- udzielanie pierwszej pomocy
- umawianie spotkań w placówce, kierowanie do placówek pomocowych
- codzienne raportowanie

Działania punktu dziennego pobytu:

- udostępnienie klientom urządzeń sanitarnych: natrysk, łazienka, wc, pralka i suszarka; urządzeń socjalnych (jadalnia, lodówka, kuchenka mikrofalowa, czajnik);
- wydawanie czystej odzieży
- wymiana sprzętu iniekcyjnego, udostępnienie czystych igieł i strzykawek, materiałów opatrunkowych, prezerwatyw, środków higieny;
- wsparcie i doradztwo w wyeliminowaniu bądź zredukowaniu zagrażających zachowań, w zmianie wzorów używania narkotyków: oferujemy poradnictwo z zakresu redukcji szkód zorientowane na iniekcyjne przyjmowanie narkotyków/leku substytucyjnego, wielokrotne używanie/dzielenie się sprzętem iniekcyjnym, używanie szczególnie groźnych substancji, używanie/przetwarzanie ich w szczególnie niebezpieczny sposób;
- wsparcie dot. rozpoczęcia leczenia uzależnienia czy chorób współwystępujących (terapia ARV, HCV);
- interwencje socjalne/kryzysowe
- wsparcie asystenta klienta/streetworkera w rozwiązywaniu indywidualnych problemów klienta, w korzystaniu z poszczególnych serwisów

Realizatorzy naszego projektu są inicjatorami nawiązania współpracy działających na Pradze Północ organizacji pozarządowych, w celu przeciwdziałania narastającym „narkotykowym” problemom tej dzielnicy. Stowarzyszenie Jump 93 prowadzi działania ewaluacyjne dot. opisu sytuacji i szukaniu rozwiązań dla Pragi PN. Rozpoczęliśmy w 2017 proces monitorowania sytuacji epidemiologicznej dzielnicy, monitorowania interwencji policyjnych, zakupów w aptekach związanych z używaniem narkotyków, interwencji policji kolejowej, interwencji pogotowia ratunkowego, zgonów w toaletach publicznych. Na bieżąco zbieramy i aktualizujemy dane, które służą opracowaniu rzetelnej diagnozy społecznej i rekomendacjom przedstawianym instytucjom przeciwdziałania narkomanii, w tym warszawskiej Branżowej Komisji Dialogu Społecznego ds. Przeciwdziałania Narkomanii i HIV/AIDS.

W ramach działań środowiskowych, prowadziliśmy w okresie sprawozdawczym codzienne dyżury uliczne. Dodatkowo streetworkerzy zajmowali się takimi działaniami jak dostarczanie leków substytucyjnych pacjentom chorym/objętym kwarantanną w placówkach buforowych czy w domu, odbiorem darowizn z żywności dla naszych podopiecznych. Nasi klienci, głównie osoby uzależnione, często pacjenci programów substytucyjnych, otrzymywali od nas codziennie sprzęt iniekcyjny, środki opatrunkowe, środki dezynfekcyjne, maseczki p/covid. Codziennie wydawaliśmy znaczne ilości materiałów edukacyjnych i informacyjnych o dostępnej pomocy.

Działanie punktu drop –in prowadzone były siedem dni w tygodniu w godz. od 10.00 do 16.00. Klienci korzystali z natrysku, pralki i suszarki, salki telewizyjnej, zaplecza socjalnego dla sporządzenia posiłku. Korzystali z poradnictwa i interwencji socjalnych. W punkcie mieli dostęp do igieł i strzykawek i całego posiadanego przez nas asortymentu materiałów pomocniczych. Sprzęt zużyty był zbierany do specjalnych pojemników i utylizowany w ramach umowy z firmą specjalistyczną. W czasie epidemii Covid materiały pomocnicze i żywność, były wydawane przy zachowaniu zasad dystansu społecznego: krótki kontakt na ulicy, materiały wydawane w pakietach, kontakt w drop-in przez kratę. W czasie epidemii COVID-19 z drop – in korzystała stała grupa klientów, w całości zaszczepiona co najmniej dwoma dawkami szczepionki (w blisko 50% zaszczepiona też trzecią dawką, tzw. przypominającą). Pozostałe osoby otrzymują materiały pomocnicze w ramach krótkiego kontaktu z pracownikiem, koniecznego do dokonania ablucji czy skorzystania z innych podstawowych usług oprócz usług świetlicowych.

W odniesieniu do pomocy prawnej to w 2021 w ramach projektu obsłużyliśmy 42 osoby, 12 kobiet, 13 mężczyzn, w przedziale wiekowym 21-68 lat. W tego typu projektach porady prawne stanowią nieodłączny i niezwykle potrzebny element realnego wpływania i poprawiania sytuacji osób uzależnionych, w zasadzie w każdej dziedzinie życia. Unormowanie tych spraw, przeciwdziałanie kryminalizacji, podważanie rozstrzygnięć niesprawiedliwych, godzących w prawa pacjenta, uniemożliwiających korzystanie ze wsparcia instytucjonalnego, a także informowanie o dostępnych rozwiązaniach prawnych to gwarancja poprawy ogólnej sytuacji życiowej, która przekłada się na proces leczenia i funkcjonowanie społeczne osób uzależnionych.

W ramach działań streetworkerskich obsłużyliśmy 188 osób, poprzez 4058 kontaktów. Poprzez działania uliczne wydano 34 805 igieł i 19 433 strzykawki. W ramach działań stacjonarnych obsłużyliśmy 61 osób, poprzez 3398 kontakty w punkcie pobytu dziennego. Poprzez działania stacjonarne wydano 11 991 igieł i 7530 strzykawek.

Łączna liczba kontaktów: 7479

Łącznie wydaliśmy 46 796 igieł i 26 963 strzykawki

Zwroty zużytych igieł i strzykawek szacujemy na poziomie 30%.

Ponadto wydaliśmy ok. 5500 sztuk kompresów, bandaży, opatrunków, przylepców. Ok. 6500 wacików spirytusowych, 23 op. worków na odpady medyczne. Zużyliśmy m in. 28 l. płynu do dezynfekcji rąk, 30 l płynu do dezynfekcji powierzchni, wydaliśmy 1100 sztuk rękawiczek jednorazowych, ponad 2300 maseczek, 900 kubków jednorazowych, 800 szt. reklamówek foliowych biodegradowalnych na cele dystrybucji pakietów ochronnych.

Łączna liczba klientów projektu: ok. 220 osób.

Readaptacja społeczna

Działania z zakresu readaptacji/reintegracji społecznej to według wielu specjalistów w tym według KBPN najślabszym ogniwem polskiego systemu pomocy, dodatkowo udostępniane są niemal wyłącznie osobom utrzymującym abstynencję po zakończeniu programu terapeutycznego. Stowarzyszenie Jump 93 tymczasem, koncentruje się na pozostałej grupie osób, głównie tych najbardziej wykluczonych społecznie. Świadczy pomoc z zakresu wsparcia leczenia (głównie substytucyjnego), programów ograniczania picia, programów uwzględniających problem politoksykomanii, wykluczenia społecznego i programów uwzględniających potrzebę wydłużonego czasu na dochodzenie do abstynencji (często przy wsparciu farmakologicznym - wydłużona detoksykacja, leczenie podwójnej diagnozy, leczenie substytucyjne w placówkach specjalistycznych). Według EMCDDA, programy reintegracji społecznej dla osób używających narkotyków służą integrowaniu ze społeczeństwem byłych, ale też aktualnych użytkowników narkotyków. Sumnall H., Brotherhood A., Social reintegration and employment: evidence and interventions for drug users in treatment, European Monitoring Centre for Drug and Drug Addiction, 2012.

W Polsce wśród licznych grup użytkowników narkotyków, programami reintegracji otoczone są przede wszystkim osoby, które ukończyły terapię w ośrodkach rehabilitacji i utrzymują abstynencję. Ta dominacja postrehabilitacji szczególnie jest niezrozumiała w Warszawie, gdzie tylko w programach substytucyjnych leczy się ok. 1300 osób, wśród których występuję znaczący odsetek osób w kryzysie bezdomności. Jump 93 przez odpowiednie oddziaływania łączące programy redukcji szkód i readaptacji społecznej, stara się ten problem rozwiązać w Warszawie, gdzie jest szczególnie nabrzmiały.

Obecne działania z zakresu readaptacji społecznej, to m in:

- prowadzenie mieszkania readaptacyjnego dla 5 osób
- opieka dzienna w uzasadnionych przypadkach całodobowa dla 10 osób (niepełnosprawność czy okres COVID)
- działania z zakresu aktywnej rekreacji i edukacji prowadzone w oparciu o nasze zaplecze rekreacyjne w Augustowie (dwa domki kempingowe, pole namiotowe, zaplecze sanitarno-gospodarcze)
- diagnoza/aktualizacja diagnozy, w oparciu o konsultacje specjalisty terapii uzależnień.
- prowadzenie poradnictwa w zakresie ograniczenia picia.
- prowadzenie grupy wsparcia (spotkania raz w tygodniu)
- poradnictwo prawne – rozwiązywania problemów prawnych klientów
- pomoc w postaci kierowania do przedłużonej detoksykacji (kontynuacja dotychczasowej współpracy z Wojewódzkim Szpitalem Psychiatrycznym w Lublinie, gdzie możliwa jest hospitalizacja w oddziale detoksykacyjnym, do 3 m-cy).
- opieka dzienna/całodobowa nad osobami bezdomnymi opuszczającymi szpitale i zakłady karne lub pomoc w zapewnieniu dalszej opieki (współpraca ze Szpitalem Zakaźnym przy Wolskiej 37, Oddziałem Detoksykacji w Lublinie, Oddziałem Detoksykacji przy Szpitalu Nowowiejskim).
- współpraca z Centrum Pomocy Społecznej Warszawa-Śródmieście – cel: objęcie klientów opieką socjalną, zasiłkiem socjalnym, celowym, uzyskanie praw do lokalu socjalnego.
- prowadzenia terapii zajęciowej
- kontrola używania niedozwolonych substancji.

Działaniami mieszkania readaptacyjnego objęliśmy 6 osób. Z których jedna zmarła, druga powróciła pod opiekę hostelu, nie mogąc sprostać wymogom regulaminu mieszkania.

3 osoby podjęły pracę. 2 osoby podjęły regularne leczenie w poradni onkologicznej, jedna osoba została objęta hospicyjną pracą środowiskową lekarza. Wszystkie osoby zostały objęte opieką mokatowskiego OPS.

Z poradnictwa prawnego skorzystało 16 osób, z zajęć z zakresu art. terapii skorzystało 14 osób, z grupy wsparcia skorzystało 17 osób.

Ogółem programem readaptacji społecznej objęliśmy 19 osób.

Na szczególną uwagę zasługuje wzrost liczby konsultacji lekarskich, które pokazują wzrost troski o własne zdrowie trzeźwiejących osób, objętych opieką całodobową. Ok. 50% poprawiło swoją sytuację socjalną i zdrowotną (w latach 2018 i 2020 było to ok. 35%).

W efekcie wyeliminowaliśmy niemal całkowicie w tej grupie używanie NPS –ów (głównie powszechnie używanego mefedronu, oraz zmniejszyliśmy znacznie używanie alkoholu. Dzięki programowi i częściowej izolacji grupy, udało się znacznie zwiększyć zakres udzielanej pomocy, czas poświęcony osobom, sprawom, indywidualnym przypadkom. Program pozwolił wprowadzić atrakcyjne zajęcia, co z kolei wyraźnie poprawiło funkcjonowanie grupy objętej oddziaływaniami z zakresu reintegracji społecznej. Znaczący wkład w poprawę funkcjonowania grupy objętej działaniami z zakresu reintegracji społecznej mają pobyty w naszej bazie rekreacyjnej w Augustowie. Skorzystało z niej łącznie blisko 20 osób. Wyraźny progres jest widoczny w przypadku ograniczenia używania/utrzymania abstynencji od alkoholu i NPS. Ta modyfikacja działań całego naszego Centrum Pomocy wyraźnie zatrzymuje naszych klientów w placówce. Co tygodniowe spotkania grupy wsparcia

i wspólne zajęcia artystyczne poprawiają atmosferę w grupie, wzmacniają też działania samopomocowe, redukują napięcie i emocje spowodowane izolacją w czasie epidemii.

Wnioski dla Centrum:

COVID 19, zmusiły nas do poczynienia różnych istotnych kroków, zmian, wzbogacenia naszych serwisów o kolejne działania oraz urządzenia. Oto niektóre z nich:

- włączyliśmy do naszego działania mieszkanie readaptacyjne, z którego w 2021 korzystało 6 osób.
- od czerwca 2021 ponad 20 osób spośród naszych podopiecznych skorzystało z zaplecza rekreacyjnego, działki o powierzchni 1300 m. kw. zabudowanej dwoma domkami kempingowymi w Augustowie
- 17 naszych podopiecznych, pozostających w opiece całodobowej zaszczepiło się przeciwko COVID-19, zwracamy uwagę na stabilne leczenie HIV (40% naszych podopiecznych), HCV (80%).
- zakupiliśmy używany samochód 9 osobowy bus, do przewozu podopiecznych i zaopatrzenia, oraz do wyjazdów edukacyjno-rekreacyjnych do bazy w Augustowie.

Wszystkie te działania mają wzmocnić nasze serwisy w zakresie reintegracji społecznej oraz otworzyć je bardziej na niepełnosprawnych. Rekreacja połączona z edukacją - w miesiącach od maja do września - ma równoważyć skutki problemów psychologicznych naszych podopiecznych spowodowanych izolacją w czasie COVID 19.